

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ex inedia macies. Mores occulti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Mura, de qua unguis tantum promineant, cætera sanguis concretus esse videatur: quem postea pedori & femoribus apprimendo sovet eodem incubitu quo volucres ova, paulatimque ita conformat & lingua subinde lambendo perfectum reddit. Utitur hoc exemplo Ambrosius ad nos cohortandos, ne prolem nostram, quantum ad animi rationem pertinet, instar Ursini partus initio editam, ita informem coalescere patiamur, sed disciplinarum linguis lambendo curemus, ut ad humanam, quippe rationis participem, effigiem conformetur. Nam de lingua, quæ significet eloquentiam, alio differuimus Commentario.

EX INEDIA MACIES. CAP. XLIII.

Mores oculi.

ADDUNT hominem inedia confectum intelligi per Ursam in specu latitantem, & ore pedes lambentem, cuius quidem pigerrima est natura, solitaria, latebrosa, commercii societatisque cuiuslibet evitatrix, quod esse mores eos significat, qui soleant in imo mentis recessu delitescere: atque itidem corpus simile sortita est, grave, compactum, indistinctum, prægelidæ feræ, quæ spelæis in primis gaudet, accommodatum, unde *Φωλαδδης ἀρκίος* dicuntur à Thocrito. Nam, ut Theophrastus & Socratus ajuht, Ursi primum antra habitationibus commoda ostenderunt: hi siquidem tempore dierum circiter XI, licet longe plures alii ponant, quibus in recessu aliquo delitescunt, priorum pedum suctu vivere, ac nihil edere perhibentur: cui rei documentum habetur, captum per id tempus intestino inani esse, atque ita id connivere, ut adductum prope cohæreat. Id vero libenter ab eo fieri tradit Ælianus cum se præpinguem senserit, ac pleniore corpore grayatum, quo pinguedine concocta fiat agrior. Apud Eustachium legas Athenienses aliquando famis ultione multatos, indignata Diana, quod Ursam, quæ in Munchio ejus sacello nata esset, interfecissent, ut ita per inediam affigerentur, qui animal inediæ patientissimum sustulissent.

VIRAGO. CAP. XLIV.

MULIEREM præstantem animis, non molli, sed virili vigore præditam, plerique significare dum volunt, Ursam pingunt, Pantheram alii: sunt enim hæ ex omnibus animalibus, maribus ferociores animosioresque, cum in cæteris fœminæ sint omnino molliores; Plutarchus tamen non Ursam, sed Leænam ponit in hoc albo cum Panthera, ubi rationem inesse brutis disputat. Cæterum in eodem genere fœminas omnes æquæ cum maribus fortitudine pollere contendit. Quare Menæchmus etiam apud Plautum, uxorem quam timet Leænam vocat, dum leoninum cavum intelligit ædes in quibus illa habitat: Ursorum autem sævitia nobilitatæ sunt, Lucania, Umbria Britannia. Nam ex Britannia velut ex altero terrarum orbe, longa & periculosa navigatione, ut tunc videbatur temporis advecti Ursi ad populi Rom. spectacula, maximæ fuerunt admirationi.

PUELLARIS ÆTAS. CAP. XLV.

QUIA vero suapte natura Ursæ cohærent se intra frutices vel spelæa, nisi quantum pabulationis gratia prodire coguntur: isque mos plurimum in recte institutis civitatibus observatur, ut in *Ursæ ditte* nuptæ puellæ domi clausæ custodiantur, non absurde nonnulli commenti sunt, puellas Ursæ simularo referre: nam & hoc quoque sapit antiquitatem. Siquidè apud Euripidem Hypsipile, & apud Aristoph. Lemniis, ac Lyfistrate, puellas apud Athenienses olim Ursas vocari solitas legimus, & apud Poljuem *ἀρκίος* verbum invenias, quod Latine sonat in Ursas abire. Id vero erat, cum puellæ, antequam nuptiarum tempus appeterent, pudicitia causa Dianæ consecrabantur.

PROVIDENTIA. CAP. XLVI.

NEQUE illud dissimulandum, licet ab Ægyptiis minime traditum, quod per recedentem in cavum Ursam, nonnulli providentiam significari volunt. Urfa enim, ut apud Ælianum legas, ita *ditte* provida est, ut saluti suæ consultura, cum se in cavum recipit ad peculiarem inediam, ne per vestigia deprehendi possit, tantum illi natura calliditatis indulget, averfis vestigiis irrepit retro: eo scilicet modo quo traxit Aventinas Cacus in antra boves, atque ea specie venatores fallat, cum egressa inde videatur, non autem ingressa.